

TIN TỨC | VĂN HÓA | ĐỜI SỐNG | KHOA HỌC | ĐỨC TIN

HY VỌNG

SACHSE, TX

SỐ 8
THU 2017

T. 32 V. AN VINH AN T. TIN Y CHRIST OI VU
N. 32 OI ĐO N DIEN V AN T. ĐỨC CHUA T OI VINH IANG
L. 32 L. CHUA TROI V I QUANG N CAY CHRIST ĐOI OI VUA N N T. N T. N
VUA N VINH T ĐOI I VUA N VINH QUANG NHAN
T ĐOI I VUA N VINH QUANG NHAN
AY VUA N VINH QUANG NHAN
NHAN ĐỨC CHUA TROI V QUANG NHAN
N T. 32 OI ĐO N DIEN V AN T. ĐỨC CHUA T OI VINH IANG

**"CANTA ĐỨC CHUA TROI
V SỰ BAN CHO CỦA NGÀI
KHÔNG TÁ XIẾT?"**
— 2CÔ-RINH-TÔ 9:15

Được sống dựa trên niềm tin mới,
Ưu tư cầu nẻo vượt cánh đời,
Chân chương mới mới trong danh vọng,
HY VỌNG đến tôi như ánh mai.

ĐẶC SAN HY VỌNG
GỬI ĐẾN QUÝ ĐỘC GIẢ
MỘT QUÀ TÌNH THÂN
VỚI AO ƯỚC MANG ĐẾN
MỘT ĐỜI SỐNG VUI TƯƠI,
HẠNH PHÚC VÀ BÌNH AN.

HỘI THÀNH BÁP TÍT VIỆT NAM SACHSE
SACHSE VIETNAMESE BAPTIST CHURCH

2412 3rd Street, Sachse, Texas 75094

www.SachseVBC.org | [FB:/SachseVBC](https://www.facebook.com/SachseVBC)

SachseVBC@gmail.com | (972) 900-3322

GREAT WOLF LODGE

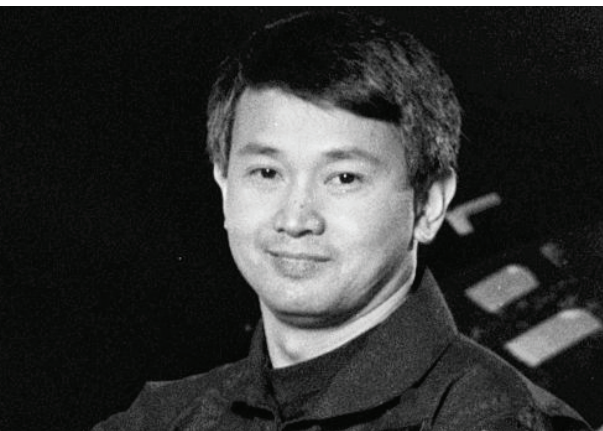
ĐỜI SỐNG MỚI

CHÂN LÝ

GIẢI
ĐI

ĐƯỜNG ĐI MỚI

"Hỡi những ai mệt mỏi
và gánh nặng, hãy đến
với Ta, Ta sẽ cho các
người được an nghỉ."
—Ma-thi-ơ 11:28

NGƯỜI VIỆT TẠI NASA

SUU TÂM

Tiến sĩ Eugene Trinh (Trịnh Hữu Châu) sinh ngày 24/09/1950 tại Sài Gòn. Ông là con trai út của kỹ sư công chánh Trịnh Ngọc Sang. Năm 1953, ông cùng với gia đình sang định cư ở Pháp.

Sau khi học xong trung học tại Trường Michelet (Paris) và lấy bằng năm 1968, ông sang Mỹ học ngành chế tạo máy và vật lý ứng dụng tại Đại học Columbia, tốt nghiệp năm 1972. Ông tiếp tục học lên tiến sĩ và năm 1977 lấy được bằng vật lý ứng dụng của Đại học Yale.

Năm 1979, NASA ngắm Eugene như là một tài năng hiếm thấy và ngay lập tức ông được mời vào làm việc tại phòng thí nghiệm về sức đẩy phản lực của NASA. Năm 1983, NASA chọn ông để huấn luyện thành

chuyên viên sức đẩy làm việc cho phòng thí nghiệm không gian 3 (Spacelab 3) của mình.

Năm 1992, ông đã thực hiện chuyến bay trên tàu vũ trụ con thoi Columbia mang ký hiệu là STS-50 (chuyến bay thứ 50 của tàu vũ trụ con thoi) cùng đoàn phi hành 7 người và đây là một trong những chuyến bay dài ngày nhất trong chương trình tàu con thoi vũ trụ của Mỹ (kéo dài 13 ngày 19 giờ 30 phút, từ 25.6.1992-9.7.1992).

Từ năm 1985 tới nay, Ông đã nhận được bảy giải thưởng công nghệ của NASA và NASA đã trao tặng ông huy chương phi hành gia, huy chương thành tựu khoa học đặc biệt và bốn bằng phát minh cùng với các đồng nghiệp.

VÌ SAO NHIỀU NGƯỜI VIỆT KHÁ, GIÀU TÌM CÁCH DI CƯ RA NƯỚC NGOÀI?

AN NHI – VOV.VN

Việt Nam tiếp tục là một trong 10 quốc gia có công dân mua nhà tại Mỹ nhiều nhất thế giới, với 3 tỷ USD được chi trả trong năm 2017 và Việt Nam đứng top 10 trong 5 năm liên tục từ 2013 - 2017. Con số này được công bố không khiến nhiều người bất ngờ nhưng lại đáng phải suy ngẫm.

Vì sao nhiều người thuộc diện khá, giàu muốn ra nước ngoài sinh sống hơn ở chính quê hương, nơi chôn nhau, cắt rốn của mình? Câu trả lời dễ thấy nhất, ngoài vấn đề về chính sách đầu tư, chính sách tiền tệ, kiểu hối... thì hàng loạt vấn đề liên quan đến môi trường, giáo dục, y tế... khiến họ muốn di cư.

Về môi trường, ô nhiễm ảnh

hưởng không nhỏ đến đời sống con người. Cùng với đó, an toàn vệ sinh thực phẩm luôn ở mức báo động đỏ. Thực trạng sử dụng chất kích thích, phân bón hóa học, chất bảo quản, chất tạo màu và nhiều loại hóa chất khác đang trong tình trạng không thể kiểm soát khiến nhiều người lo ngại. Việt Nam là đất nước nông nghiệp nhưng người tiêu dùng không mặn mà với sản phẩm nông nghiệp trong nước, đó là một nỗi lo. Mỗi năm, chúng ta xuất khẩu hàng tỷ USD nông sản nhưng thị trường trong nước lại gần như bị bỏ ngỏ. Việc quản lý thực phẩm sạch và bẩn gần như không hiệu quả khiến “thật - giả” lẫn lộn, người có tiền cũng không biết mua đồ ăn

sạch ở đâu, niềm tin tiêu dùng bị giảm sút.

Về giáo dục, sự không ổn định về chính sách đã khiến người dân bất an, mong muốn cho con ra nước ngoài du học, đặc biệt lựa chọn các quốc gia như Anh, Mỹ, Australia, Nhật Bản... Theo thống kê mới nhất của Hệ thống Thông tin về sinh viên và khách mời trao đổi (Student and Exchange Visitor Information - SEVIS) đến tháng 3/2016, Việt Nam nằm trong top 10 quốc gia có số lượng du học sinh cao nhất tại Mỹ, với 29.101 sinh viên đang theo học tại tất cả các bậc học và chương trình đào tạo. Con số du học sinh Việt Nam tại Mỹ chỉ đứng sau Trung Quốc, Ấn Độ, Hàn Quốc, Arab Saudi và Canada. Sau khi du học xong, nhiều người lại không muốn trở về nước làm việc... bởi chính sách đãi ngộ còn nhiều bất cập. Dù sử dụng ngân sách để du học nhưng nhiều người đã sẵn sàng nộp phạt, đền bù lại số tiền đó để tìm một môi trường sống, làm việc tốt hơn.

Về y tế, hàng năm người Việt cũng chi hơn 1 tỷ USD để đi khám, chữa bệnh ở nước ngoài. Chất lượng đội ngũ y bác sĩ, trang thiết bị y tế, đặc biệt là sự quá tải - mất an toàn vệ sinh ở các bệnh viện đã khiến nhiều người không tin vào chất lượng y tế trong nước.

Giao thông Việt Nam hiện đang bộc lộ nhiều bất cập. Tắc đường, ngập lụt, khói bụi, ô nhiễm... là những từ nói chính xác về thực trạng giao thông ở các tỉnh, thành phố, mà có thể còn chưa đầy đủ.

Đó là chưa kể hàng loạt lĩnh vực khác như chính sách đối với các nhà đầu tư, doanh nghiệp, người dân, thủ tục hành chính, thuế, hải quan... còn nhiều phiền hà khiến người dân và doanh nghiệp bức xúc. Nếu không có những cải cách mang tính hệ thống và quyết liệt thì hiện tượng những người giàu có, có trí tuệ, trình độ cao tìm cách di cư ra nước ngoài sẽ còn tiếp diễn. Thiệt thòi khi đó thuộc về quốc gia vì đã không tận dụng được nguồn lực tài chính, vật chất, trí tuệ của họ cho phát triển. Hiện tượng người Việt đầu tư mua nhà, chữa bệnh, du học ở nước ngoài cũng có những lý do gần giống với thực tế nhiều người bỏ nông thôn ra thành phố mưu sinh. Con người luôn phấn đấu vươn tới một cuộc sống tốt đẹp hơn. “Đất lành, chim đậu”, chỉ có cách tăng cường ưu thế quốc gia, biến tổ quốc trở thành đất lành, đất hứa thì dòng người đi chắt chẩn sẽ ít hơn dòng người muốn đến, muốn trở về.

3 CÂU HỎI

SUỐI TÀM

Đại văn hào Nga, Leo Tolstoy, vào năm 1885, xuất bản một tập truyện ngắn, trong đó có câu chuyện tựa đề Ba Câu Hỏi, chúng tôi xin tóm lược sau đây. Có vị vua kia thắc mắc ba câu hỏi mà ông ao ước có câu trả lời thỏa đáng. Ba câu hỏi đó là:

1. KHI NÀO LÀ THỜI ĐIỂM ĐÚNG CỦA MỖI HÀNH ĐỘNG?

2. AI LÀ NGƯỜI QUAN TRỌNG NHẤT?

3. ĐIỀU GÌ LÀ ĐIỀU QUAN TRỌNG NHẤT NÊN LÀM?

Ông kêu gọi mọi thân hào nhân sĩ hãy giải đáp những câu hỏi này cho ông thì sẽ được trọng thưởng. Nhiều người kéo đến, trình bày những câu trả lời khôn ngoan, mong vua hài lòng, nhưng vua không hoàn toàn đồng ý với bất kỳ câu trả lời nào.

Rất thất vọng, vua bèn tìm đến một ẩn sĩ trong khu rừng nọ để vấn ý. Ẩn sĩ chỉ tiếp người bình dân nên

vua phải giả dạng làm dân thường, đi bộ vào rừng và để lính hầu cận đứng chờ bên ngoài bìa rừng. Nhà vua gặp ẩn sĩ đang cuốc đất với dáng vẻ mệt mỏi. Sau khi chào thăm, vua đặt câu hỏi, nhưng ẩn sĩ không trả lời, cứ tiếp tục cuốc đất. Vua thấy tội nghiệp cho sự ốm yếu xanh xao của ẩn sĩ nên đề nghị giúp ông cuốc đất. Cuốc mãi đến chiều, vua lặp lại câu hỏi, nhưng ẩn sĩ vẫn yên lặng. Vua bực mình nói: “Tôi đến đây để tìm câu trả lời cho những thắc mắc của tôi, nếu ông không muốn giải đáp, xin cho tôi biết, để tôi đi về.”

Ngay lúc ấy, có một người đàn ông hốt hải chạy thình thịch về phía hai người. Người này bị một vết thương rất nặng ở bụng, máu chảy lênh láng, té xỉu dưới chân vua. Vua và ẩn sĩ giúp khiêng ông vào lều và suốt đêm, vua thức chăm sóc vết thương cho ông. Quá mệt sau một ngày dài làm việc và thức suốt đêm chăm sóc cho nạn nhân, gần sáng, vua thiếp đi trong giấc ngủ say nồng.

Khi trời sáng, vua giật mình tỉnh giấc, tâm trí mênh mang không nhớ rõ mình đang ở đâu và làm gì. Vua giật mình khi thấy gương mặt râu ria rậm rạp của một người đàn ông đang chăm chú nhìn mình. Trong sự ngạc nhiên vô tả, vua được người đàn ông kia, tức là người vua đã cứu mạng hôm trước, xin lỗi và cho biết rằng, khi biết tin vua đến tìm ẩn sĩ, ông đã đến rình ngoài bìa rừng, chờ vua ra để ám sát nhà vua, trả thù cho người anh bị vua ra lệnh xử tử và tịch biên gia sản. Chờ đến tối không thấy vua ra, ông bước ra khỏi chỗ nấp thì gặp cận vệ của vua nên bị họ tấn công và đâm thấu một gươm.

May nhờ được vua băng bó mà ông thoát chết, nên ông rất cảm động và hứa nguyện suốt đời sẽ trung thành phục vụ vua. Nhà vua vui mừng vì hóa giải được mối thù và thêm một người bạn. Vua hứa sẽ cho gia nhân khiêng ông về, sai y sĩ hoàng gia chăm sóc, và sẽ trả lại tài sản cho gia đình. Nhà vua bước ra ngoài sân, thấy ẩn sĩ đang lom khom gieo hạt ở những luống đất vừa cước hôm qua. Vua nói với ẩn sĩ: “Lần cuối cùng, trước khi ra về, tôi xin ông hãy cho tôi câu trả lời.” “Ông đã có câu trả lời.” Ẩn sĩ đáp.

Vua trở mắt ngạc nhiên: “Câu trả lời nào?”

Ẩn sĩ từ tốn giải thích: “Ngày hôm qua, nếu ông không tội nghiệp tôi mà ở lại cước đất cho tôi, nếu ông ra

khỏi khu rừng tức khắc, thì chắc đã bị người đàn ông kia sát hại, và ông sẽ hối hận vì không ở lại giúp tôi. Vậy thì thời điểm đúng là khi ông ở lại cước đất giúp tôi; tôi là người quan trọng nhất; và sự ông giúp đỡ tôi là điều cần làm nhất lúc đó. Sau đó, khi người đàn ông này chạy đến ngã quỵ dưới chân ông, thời điểm đúng là khi ông giúp đỡ người đó, vì nếu ông không giúp ông ấy, ông ấy sẽ chết mà không có dịp hòa giải với ông. Vì thế, ông ấy là người quan trọng nhất, và điều ông làm giúp ông ấy là điều cần làm nhất lúc đó. Hãy nhớ, chỉ có một thời điểm để làm những việc quan trọng.”

Câu chuyện kết luận rằng: Ngay hiện tại chính là thời điểm quan trọng nhất vì chỉ trong thời điểm đó, chúng ta có quyền để thực hiện điều mình cần làm. Người quan trọng nhất là người ở cạnh chúng ta trong thời điểm đó, vì chúng ta không biết ai sẽ ở cạnh chúng ta trong thời điểm nào; và việc làm quan trọng nhất là làm điều tốt cho người đó, vì đó chính là lý do chúng ta hiện hữu trên đời. Nếu áp dụng ba câu hỏi này cho chúng ta hôm nay thì chúng ta sẽ trả lời thế nào?

Với câu hỏi thứ nhất, có lẽ một số người sẽ trả lời rằng, thời điểm quan trọng nhất là lúc họ tốt nghiệp đại học, hay lúc họ thành công trong thương trường, hay được tiến cử vào chức vị lãnh đạo quan trọng, hay khi

thấy con trường nam của mình trở thành người thành công trong xã hội...

Với câu hỏi thứ hai, có người sẽ cho rằng cha mẹ là quan trọng hơn cả, hay vợ con là quan trọng hơn cả, hay quốc gia đại sự là quan trọng hơn cả, thậm chí cho rằng bản thân mình là quan trọng hơn cả.

Với câu hỏi thứ ba, có người cho rằng xây dựng gia đình hạnh phúc là quan trọng hơn cả, hay tạo nên sự nghiệp thành công là quan trọng hơn cả, hay cao cả hơn, rèn luyện bản thân trở thành người tốt là việc quan trọng nhất.

Có thật vậy chăng?

Thánh Kinh đặt nhiều câu hỏi thách thức chúng ta về quan niệm sống. Chúa Giê-xu từng vấn hạch thính giả của Ngài rằng: “Nếu quý vị có mọi điều vật chất trên thế gian này, nhưng đánh mất linh hồn đời đời trong hỏa ngục, thì điều đó có đáng không?” Mùa Lễ Tạ Ơn là lúc chúng ta nhớ lại những ơn lành mình đã nhận lãnh, để tỏ lòng biết ơn. Có những khoảnh khắc trong đời, chúng ta bị rơi vào hầm hố đen tối, và như phép mầu nhiệm, đã có bàn tay nào đó đưa ra kéo chúng ta lên. Chúng ta vui mừng lắm và mỗi lần nghĩ lại kỷ niệm ấy thì mỉm miệng cười. Có một hầm hố đen tối nhân loại đang bị rơi vào, là vũng bùn lầy tội lỗi mà con người cứ dần dần

lún sâu từng ngày trong tuyệt vọng, không có lối thoát. Phép mầu nhiệm là bàn tay yêu thương của Chúa Cứu Thế đang đưa ra để kéo chúng ta ra khỏi vũng bùn lầy tội lỗi đó. Vậy, áp dụng theo câu chuyện của ông Tolstoy, điều thứ nhất, thời điểm quan trọng nhất là khi Chúa Cứu Thế, qua sự chết của Ngài trên thập tự giá, đưa bàn tay ra để cứu giúp chúng ta. Điều thứ hai, người quan trọng nhất là chúng ta, là những tội nhân tuyệt vọng, không tự cứu mình được, chỉ run rẩy chờ đợi sự phán xét cuối cùng của Đấng Toàn Năng. Điều thứ ba, điều quan trọng nhất nên làm là, bàn tay cứu giúp đã đưa ra rồi, chúng ta có bằng lòng nắm lấy bàn tay ấy để được cứu ra khỏi vũng bùn lầy hay không? Điều thứ nhất và điều thứ hai là những thực tại đã xảy ra rồi. Điều thứ ba là quyết định quan trọng bạn đối diện hôm nay. Hôm nay, thời điểm hiện tại này, khi bạn đang đọc những dòng chữ này, là điều quan trọng nhất bạn có thể thực hiện để làm tốt cho mình. Hãy biến Mùa Tạ Ơn năm nay thành một kỷ niệm không quên, là kỷ niệm khiến bạn mỉm cười khi nghĩ đến, là ngày bạn quyết định nắm lấy bàn tay yêu thương ân cần của Chúa Giê-xu để được kéo lên khỏi chốn tuyệt vọng và đem đến nơi bình an, vui tươi, phước hạnh trong Ngài.

10 VẬT DỤNG THƯỜNG NGÀY GIÚP BẠN SỐNG SỚT KHI ĐI DU LỊCH

Theo Y Linh/Zing News

Nếu biết tận dụng, những vật dụng nhỏ bé tưởng chừng vô hại đôi khi lại trở thành vũ khí quan trọng giúp bạn thoát hiểm trong gang tấc.

An toàn du lịch là một trong những kỹ năng cần thiết với những người thích xê dịch, đặc biệt là người mê khám phá hay đi một mình.

1. Quần áo có túi bí mật

Không khác gì những chiếc áo phông, quần vải hay đồ lót bình thường, nhưng loại trang phục này có thêm lớp túi được thiết kế khéo léo và bí mật (túi đồng hồ), cất giấu giấy tờ, tiền mặt và vật dụng giá trị. Bạn hoàn toàn thoải mái thỏa mãn sở thích khám phá mà không phải lo bị những kẻ móc túi dòm ngó.

2. Một chiếc điện thoại thông minh đầy pin

Bên cạnh việc có thể tải và cài một loại ứng dụng an toàn cá nhân, smartphone còn có thể hoạt động như đèn pin - vô cùng hữu ích trong rất nhiều tình huống nguy hiểm, từ dọa thú dữ cho tới phát tín hiệu cấp cứu trong đám cháy - và bản đồ.

Cẩn thận hơn, bạn nên sử dụng sạc dự phòng để vừa đáp ứng nhu cầu an toàn vừa có thể thoải mái chụp ảnh mà không sợ hết pin.

3. Túi nylon đen

Tưởng chừng như vô lý nhưng mang theo vài chiếc túi nylon khi đi du lịch thực ra rất có ích. Đầu tiên là để chứa quần áo ướt và bẩn. Thứ 2 là để đựng rác khi bạn ở khu vực không có thùng rác. Thứ 3, những chiếc túi nylon có thể giúp giữ ấm trong trường hợp bạn không chuẩn bị áo khoác cho sự giảm nhiệt độ đột ngột. Ngoài ra, bạn có thể dùng túi

nylon để tạo lớp bảo vệ quanh vết thương đã được băng bó, giữ nước uống, nhét lá làm gối hay làm ô che nắng...

4. Băng keo duct tape

Duct tape nổi tiếng bởi tính đa năng, được sử dụng với mục đích nghệ thuật như thiết kế thời trang cho tới vá ba lô hay sửa chữa bất kỳ thứ gì. Duct tape cũng rất tác dụng khi đi du lịch, chẳng hạn như băng vết thương hay dây đeo, tạo giày chống thấm, đánh dấu đường đi (đặc biệt khi đi du lịch một mình) hoặc ngược lại, giấu dấu giày khi bạn bị theo dõi. Với người di chuyển nhiều, duct tape có thể dùng để cố định mắt cá chân, tạo miếng bảo vệ cơ thể và có một tác dụng rất nổi bật với hiker (những người đi bộ đường dài) là bó gấu quần tránh côn trùng và rắn cắn.

5. Bút/chìa khóa

Khi đi về quá khuya, bạn có thể để chìa khóa giữa các khớp đốt ngón tay để tạo thêm vũ khí cho cú đâm khi cần thiết. Bút cũng có tác dụng tương tự. Tuy nhiên, nếu dùng bút, bạn nên hướng đến những khu vực như cổ họng, bên dưới hàm hoặc mắt của đối thủ.

6. Còi

Nếu bạn thường xuyên đi bộ đường trường hoặc đi đêm một mình, nên mang theo một chiếc còi. Bên cạnh việc làm lùi bước những kẻ tấn công

bởi tiếng vang lớn, thỉnh thoảng chúng còn giúp bạn đuổi thú dữ. Một số hãng sản xuất túi du lịch có gắn kèm còi khá tiện dụng.

7. Chặn cửa

Có rất nhiều vụ đột nhập vào khách sạn hay thậm chí là cưỡng hiếp khi một kẻ xa lạ giả vờ là bạn trai, chống cửa nạn nhân để lấy chìa khóa phòng từ nhân viên khách sạn. Một trường hợp như thế từng xảy ra ở nước Mỹ. Dù rằng đây không phải là chuyện phổ biến, tuy nhiên, nó có nguy cơ xảy ra và bạn nên học cách bảo vệ mình.

Bên cạnh việc dặn nhân viên khách sạn không được đưa chìa khóa phòng cho bất kỳ ai, bạn cũng thể đầu tư thêm một thiết bị chặn cửa. Có những loại chặn cửa có gắn báo động rất hữu ích.

8. Khăn đa năng

Khi đi xa, bạn nên sắm cho mình một chiếc khăn đa năng, có thể dễ dàng sử dụng trong nhiều trường hợp như giữ ấm cổ, đội đầu, che mặt, buộc tóc. Chiếc khăn đa năng này sẽ phát huy tác dụng khôn lường trong các điều kiện thời tiết khó khăn. Chúng thường được làm bằng chất liệu mềm, dễ thấm hút mồ hôi, nghĩa là chúng vừa có khả năng giữ ấm vừa thoáng mát.

Với khăn đa năng, bạn có thể dễ dàng đi trekking dưới cái nắng 40 độ

C, hay làm khẩu trang tránh khí độc khi khám phá núi lửa.

9. Áo chống côn trùng

Zika, sốt rét, lyme, sốt vàng da và một số loại bệnh do côn trùng đốt là mối đe dọa có thực với những người đi du lịch. Chính vì thế, rất nhiều công ty đã cho ra đời các loại áo phong có tác dụng chống côn trùng. Có thiết kế không khác áo thường nhưng loại áo này có rất nhiều công dụng rất tiện dụng với những người thích đi lại, khám phá.

Ngoài ra, bạn có thể sử dụng xịt tránh côn trùng dành cho quần áo như Permethrin Pump Spray, có tác dụng trong 6 tuần hoặc sau 6 lần giặt, tùy cách thức nào đến trước. Để tránh côn trùng, có rất nhiều loại xịt trực tiếp lên da cho bạn lựa chọn.

10. Linh cảm và trực giác

Hãy học cách lắng nghe cơ thể. Đôi khi, cơ chế báo động của cơ thể nhạy hơn bất kỳ loại máy móc nào mà không bao giờ bạn phải lo hết pin hay hỏng học giữa chừng.

Ê-sai 55:6

“Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va trong khi có thể gặp; Hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần!”

Chúa

Là Niềm Hy Vọng

BÙI THỊ QUYẾT

Mẹ ơi, con van mẹ, con lạy mẹ, mẹ cho con sống, con không muốn chết, con muốn sống, con hứa sẽ thay đổi, chắc chắn con sẽ thay đổi... mẹ ơi mẹ đừng chết, xin mẹ tha thứ cho con...

Đứa con gái 20 tuổi của tôi van nài thảm thiết khi tôi ép nó ăn bát canh, nó không chịu ăn vì biết chắc rằng đó sẽ là thứ kết thúc cuộc đời nó. Nó biết tôi đã bỏ thuốc chuột vào nồi canh để hai mẹ con cùng chết...

Ngày hôm ấy, trong sự đau khổ tột cùng, tôi đã đi lang thang khắp nơi kêu khóc giữa đường, van trời vái đất vì đứa con gái nghiện ngập. Tôi đã đưa nó đi tù trại cai nghiện này đến trại cai nghiện khác mà chẳng có chút gì thay đổi... cũng chẳng có trời

đất nào nghe thấu tiếng gào thét của tôi. Tôi lại quyết định trở về và kết liễu cuộc đời của hai mẹ con.

Tôi có cả thầy ba đứa con. Con trai lớn của tôi qua đời khi vợ chồng tôi còn trẻ, lúc ấy cháu chỉ hơn một tuổi bị mắc một chứng dịch sởi của năm 1982. Tôi đau đớn chứng kiến cảnh con ra đi. Rồi tôi cũng phải gạt nỗi đau mất con để tiếp tục sinh sống.

Vợ chồng tôi lập nghiệp ở Cát Bà-Miền Bắc nên chồng tôi làm nghề biển.

Vào tháng 11 năm 1991, vợ chồng tôi mượn vốn để làm ăn, nhà tôi quyết định đi buôn xa một chuyến. Tôi không thể ngờ đó là chuyến đi cuối cùng. Lúc ấy cùng đi với nhà tôi trên chuyến tàu của Hợp tác xã có cả thầy

29 người, nhưng trong một trận gió bão của tháng 11, cả chuyến tàu kèm theo chồng tôi và tài sản đều bị cuốn xuống tận đáy biển. Tôi bị mất người chồng thân yêu lẫn toàn bộ gia sản và còn lâm vào cảnh nợ nần. Ngày tôi nghe tin chồng bị bão cuốn trôi, con trai thứ của tôi chỉ mới 6 tuổi và con gái 3 tuổi. Tôi đột ngột rơi vào cảnh góa bụa, hai con tôi thành linh mồ côi, không nơi nương tựa. Tôi tảo tần nuôi con, dần dà trả nợ và sau đó gom góp xây được một căn nhà ngay phố Cát Bà vào năm 1996. Tôi những tưởng ba mẹ con có thể sống hạnh phúc khi tôi nỗ lực vừa làm bố vừa làm mẹ để nuôi dạy con.

Nào ngờ vào năm 2000, khi con trai tôi là Hoàng Văn Trường đã được 17 tuổi, sau một đêm ăn chơi trở về thú thật với mẹ:

- *Mẹ ơi, con đã bị nghiện ma túy và đã nhiễm HIV, xin mẹ hãy cứu con, ngoài mẹ ra không còn ai cứu con, con không muốn chết, con muốn được sống với mẹ và em.*

Tôi bàng hoàng khi nghe con tỏ hết sự thật và tìm hết cách đưa con vào trại cai nghiện, con tôi ở trại cai nghiện được hai năm. Suốt thời gian ấy, tôi phải bán căn nhà phố mình vừa tạo lập để có tiền nuôi con hằng tháng. Sau khi ra khỏi trại, tình trạng của con tôi còn nặng nề hơn. Một ngày kia, nó mua bán ma túy để có tiền “hút chích”, thế là nó lại bị vào tù trong tình trạng rất

yếu. Một mình tôi, đơn độc chạy từ nhà tù đến bệnh viện... Cho đến lúc kinh tế gia đình túng quẩn, kiệt quệ, thân thể tôi xơ xác vì lo lắng và tuyệt vọng... Đó cũng là lúc con tôi tàn sức giữa tuổi 21 và bước vào cõi chết. Con tôi vĩnh viễn ra đi giữa lúc mọi người vui đón Xuân năm 2004.

Bây giờ chỉ còn tro bụi hai mẹ con, tôi nào còn thiết sống...

Vậy mà cái khổ đeo đuổi tôi vẫn chưa hết, giữa những đau đớn cùng tận của cuộc đời, tôi phát hiện con gái tôi 20 tuổi lại cũng đi vào con đường nghiện ngập như anh nó (chỉ sau khi anh nó qua đời được một thời gian ngắn). Thật ra sau này, trong lời tâm sự con tôi thú nhận đã bắt đầu dính vào ma túy khi anh trai nó còn sống.

Vào năm 2006, trong một đêm mưa gió bão bùng của vùng biển, thế mà tiếng kêu khóc của con gái tôi như còn lớn hơn tiếng mưa bão:

- *Mẹ ơi, con đã bị nghiện ma túy, con muốn sống, con lạy mẹ, xin mẹ hãy cứu con, mẹ hãy nhờ nhà nội để cứu con...*

Tôi há hốc miệng và khóc không thành tiếng... Tôi ôm chầm lấy con gái và lắc nó trong điên loạn. Tôi như một người đã chết giữa tiếng kêu khóc thảm thương của con gái tôi... Chẳng có ai cứu giúp... chẳng có ai... ngoài kia, xe cộ vẫn chạy, mọi người vẫn đuổi theo cuộc sống của

họ, bỏ mặc mẹ con tôi trong hố sâu đen thẳm...

Rồi tôi tỉnh dậy, đối diện với sự thật, điện thoại cho một cô cháu gái đang làm ngành công an tại Hà Nội. Cháu tôi khuyên hai mẹ con phải lên Hà Nội gấp. Thế là tôi dắt đứa con gái 20 tuổi nghiện ma túy lên Hà Nội để gửi nó vào Trại số 2 Ba Vì Sơn Tây. Con tôi ở trong trại hơn một năm, tháng nào tôi cũng từ Cát Bà lên Sơn Tây để thăm con, tôi cứ lê bước phó mặc cho cuộc đời... Từ đó con tôi cứ hết vào trại này lại đến trại khác, mỗi lần trở về nó tốt ra được một hai bữa nhưng sau đó ngày càng tệ hại hơn... Tôi nhìn nó vật vã trong những cơn thèm thuốc mà thấy mình bất lực, rồi lại cứ phải cho tiền để nó chơi thuốc.

Nhiều lần tôi có ý định kết thúc cuộc sống này. Tôi thấy chết là giải pháp tốt nhất. Không chỉ tôi, nhưng ai nghe về hoàn cảnh của tôi cũng lắc đầu. Một ngày kia, tôi dùng hai lọ thuốc chuột để bảo đảm mình sẽ không còn thức dậy hoặc nữa sống nữa chết. Tôi cẩn thận viết di chúc lại cho nhà nội, nhà ngoại với những dặn dò cần thiết. Tôi uống thuốc vào buổi trưa nhưng đến tối thì tỉnh lại, tôi ngạc nhiên vì sao mình không chết. Vài hôm sau tôi nghe những bà bán hàng ngoài chợ Cát Bà bàn tán về một thanh niên sử dụng hai lọ thuốc chuột vừa chết. Tôi chỉ yên lặng và suy nghĩ về trường hợp của

mình.

Cuối năm 2008, con tôi từ một trại cai nghiện trở về dẫn theo một người bạn gái và xin mẹ hãy thương xót bạn mình vì đây là người không cha không mẹ; nhưng chỉ vài bữa tôi phát hiện đây là bạn nghiện của con gái tôi. Bất lực trước tình trạng hư hỏng của con gái mình, đêm nào tôi cũng đi lang thang kêu van trời đất và quyết định rằng hai mẹ con phải cùng chết...

Nhưng Chúa đã có chương trình cứu cuộc đời mẹ con tôi.

Trong suốt thời gian con gái tôi nghiện ngập, tôi vẫn kiếm sống với một gian hàng điện trong chợ Cát Bà. Vào đầu năm 2009, có người giới thiệu cho tôi một người tên Xuân và tôi đến gặp chị, chị là một con cái Chúa cùng bán tại chợ Cát Bà, để hỏi thăm về trại cai nghiện. Chị bảo tôi hãy tin Chúa rồi Chúa sẽ cứu cả hai mẹ con.

Tối hôm ấy Hội Thánh đến nhà tôi để mời hai mẹ con tiếp nhận Chúa. Căn nhà tôi là căn nhà hai tầng nằm ngay tại phố Cát Bà. Cả hai mẹ con đồng ý không một chút ngần ngại. Phải, tôi muốn được cứu, tôi chưa biết gì về Chúa, tôi chỉ cần được giải thoát khỏi cảnh ngộ này còn con gái tôi thì đã quá mệt mỏi với cuộc đời nửa sống nửa chết của nó.

Lúc mới tin Chúa được một tuần,

con gái tôi vẫn không thay đổi, vẫn tiếp tục đòi tiền mẹ mỗi ngày, không có thì phải vay mượn cho nó. Ai đã từng ở trong cảnh khổ của tôi mới thấu hiểu sự mâu thuẫn giữa việc muốn con hết nghiện mà vẫn phải cho con tiền.

Một đêm kia, khi tưởng con gái đã ngủ sâu. Tôi lôi ra mớ dây điện để thất cổ mà tôi đã chuẩn bị sẵn, khi tôi vừa tròng dây vào cổ thì con gái tôi chạy xuống ôm lấy tôi van nài:

- *Xin mẹ hãy tha thứ cho con, mẹ đừng chết, mẹ hãy sống với con, con hứa sẽ thay đổi.*

Tôi đã quá ngao ngán cái điệp khúc “con hứa sẽ thay đổi” của nó, vì tôi biết nó chẳng có sức lực để thay đổi. Vậy tại sao mọi người bảo tin Chúa thì mọi sự sẽ thay đổi mà hoàn cảnh của tôi vẫn y nguyên, vậy thì tôi còn sống làm gì.

Nhưng Chúa đã nghe lời kêu nài của tôi từ những ngày tôi chưa biết Ngài.

Buổi sáng thức dậy, có một chút gì đó, một tia sáng mong manh trong căn nhà u ám buồn thảm của mẹ con tôi. Trinh, đứa con gái tôi yêu mến đến nỗi sống, chết vì nó... ôm chầm lấy thân xác khô cằn của mẹ và nói:

- *Mẹ hãy cho con đi cai nghiện tại trung tâm của Hội thánh. Con hứa sẽ ở đó cho đến khi khoẻ hoàn toàn mới trở về, con hứa. Mẹ hãy tin con.*

Thế là ngày hôm sau vài người trong

Hội Thánh đưa nó đến nhà của một cô gái cũng từng bị nghiện mà nay đã được Chúa giải cứu, để chuẩn bị cho Trinh vào Nam tại Trung Tâm Cai Nghiện của ông Bà Mục sư Đình Thanh Hùng số C3/25TA Đường Chánh Hưng, Sài Gòn. Tôi nghe nói hiện nay đang có 31 em trai đang trong tình trạng phục hồi và hai em gái. Ông bà Mục sư được Chúa kêu gọi vào chức vụ đặc biệt này trong nhiều năm qua và đã đem sự giải cứu đến cho nhiều người.

Tôi tiễn con ra đi trong nước mắt của sự vui mừng trộn lẫn nghi ngờ...

Ngày nào Trinh cũng gọi điện thăm mẹ, giọng nói dễ thương dịu dàng, vui mừng của nó làm cho tôi tươi tỉnh mỗi ngày, khác hẳn với những ngày hỗn hào bằng mọi cách đòi tiền hoặc lấy tiền của mẹ để dùng thuốc mà chẳng màng đến mẹ.

Chỉ mới sau 1 tháng 11 ngày con tôi từ 38 cân lên 47 cân.

Nó kể cho tôi ngày nào con cũng được học Lời Chúa với các anh chị em trong trung tâm, con thức dậy vào lúc 6 giờ sáng, có hôm tỉnh nguyện chung, có hôm một mình con dành thì giờ với Chúa, con vui lắm mẹ ạ, cuộc đời con đã được thay đổi hoàn toàn.

Có lần tôi hỏi con:

- *Trinh ơi, kể từ khi con tin Chúa, điều gì làm con vui mừng nhất?*

- Có hai điều vui nhất mẹ ạ. Thứ nhất con không bao giờ tin rằng con sẽ không còn nghiện thuốc. Bây giờ Chúa làm cho con được sống như người bình thường, không còn dùng thuốc, con vui vô cùng. Thứ hai là con có mẹ, lâu nay con cũng biết con làm khổ mẹ nhưng con không thể làm khác hơn được, có một quyền lực nào đó dẫn con đi càng lúc càng sâu vào con đường tội lỗi khiến con chẳng còn nghĩ đến mình và đến mẹ. Mẹ vui nha mẹ, hai năm sau con sẽ trở về, con sẽ là một con người khác.
- *Trinh à, nếu bây giờ con về với mẹ ngay thì con nghĩ con vẫn còn tốt chứ?*

Trinh yên lặng một lát rồi trả lời:

- *Chưa đâu mẹ ạ, con chưa đủ Lời Chúa để đứng vững trước những cám dỗ, con cần thêm thời gian, với lại con sợ lắm vùng Cát Bà với những cám dỗ mãnh liệt của nó. Con cần đi xa nơi ấy một thời gian dài.*

Nhiều hôm nó gọi về dùng Lời Chúa để khích lệ tôi, nó nói những điều tôi chưa hề biết. Tôi lắng nghe, ngày xưa mình ra sức dạy dỗ nó, nào ngờ có lúc nó lại dạy dỗ mình, mà nó nói nhiều điều rất đúng, quả là Chúa đã thay đổi con tôi.

Thế rồi...Đêm 21 tháng 4 vừa rồi, ngày truyền giảng của các Hội thánh tại sân vận động Tao Đàn, nó nói như hét qua điện thoại:

- *Mẹ, mẹ nghe con nói gì không, con vui lắm, tối hôm nay con sẽ đi hát trong ca đoàn, con đi hát trong ca đoàn đấy mẹ ạ, của một buổi truyền giảng lớn có hơn mười mấy ngàn người, không phải ai cũng được ở trong ca đoàn này đâu Mẹ nhé. Mẹ, Mẹ nghe con nói không... Mẹ cầu nguyện cho con nghe, Mẹ cầu nguyện cho nhiều người tin Chúa nhe.*

Tôi cười trong tiếng nấc nghẹn trước niềm vui như vỡ oà và nhớ lời thầy Truyền Đạo đã nói với mẹ con tôi, trong Chúa không có chữ tuyệt vọng, vì ai tin cậy nơi Chúa sẽ không hề thất vọng, ai tin cậy nơi Chúa sẽ không bị hổ thẹn. (Thi Thiên 25:3a)

Bạn đã từng kinh nghiệm được niềm hy vọng như thế chưa? Nếu bạn muốn tìm hiểu thêm về niềm hy vọng trong Chúa Giê-xu, hãy gửi email trao đổi với chúng tôi tại địa chỉ: tintuc@hoithanh.com.

CÁI LƯỠI

CHÂN TRỜI MỚI

Hãy dùng khoa học, y học tìm hiểu về một bộ phận nhỏ nhưng vô cùng quan trọng trong cơ thể con người là cái lưỡi.

Mỗi ngày chúng ta thường thức những món ăn ngon, những hương vị trái cây đậm đà, chúng ta có bao giờ tự hỏi làm sao mình có thể cảm nhận được hết vị ngon ngọt, mặn mà đó không? Tất cả những cảm nhận đó đến từ cái lưỡi. Cái lưỡi có bốn chức năng quan trọng mà trong tiếng Việt đều bắt đầu bằng chữ N: Nếm, Nói, Nhai, và Nuốt. Lưỡi giúp con người nếm để phân biệt, thường thức các vị khác nhau trong thực phẩm, nước uống cũng như dược phẩm hoặc các chất khác. Đó là Vị Giác, một trong năm giác quan của cơ thể.

Điều thú vị nhất khi nghiên cứu về cái lưỡi là có những chồi nhỏ gọi là nụ nếm (Bud taste) nằm rải rác ở mặt trên của lưỡi. Chính những

nụ nếm làm cho bề mặt của lưỡi khi nhìn vào gương nó không được nhẵn láng. Nhìn qua kính hiển vi điện tử, nụ nếm nhỏ li ti có hình dạng như một củ hành. Nụ nếm được phân bố thành từng vùng trên bề mặt lưỡi với các thụ cảm khác nhau:

1. Phần sát cuống lưỡi: cảm thụ vị đắng
2. Phần hai bên rìa lưỡi, phía trong gần cuống lưỡi: cảm thụ vị chua
3. Phần hai bên rìa lưỡi, phía đầu lưỡi: cảm thụ vị mặn
4. Phần ngay đầu lưỡi: cảm thụ vị ngọt

Nghiên cứu về sự phân bố các nụ nếm trên bề mặt lưỡi, chúng ta sẽ nhận ra rằng Thiên Chúa thật nhân từ và tinh tế. Lúc nào Ngài cũng muốn chúng ta cảm nhận hương vị ngọt ngào trước, rồi đến mặn mà, còn chua và đắng chúng ta cảm nhận sau cùng. Nên trong mối quan hệ nào của chúng ta với mọi người

chung quanh, hãy tìm và cảm nhận tất cả hương vị ngọt ngào và mặn mà trước, vì đây là điều mà Đấng tạo dựng nên cơ thể con người mong muốn. Vị ngọt và mặn nằm ở đầu lưỡi nên ta có thể giữ nó lại trong miệng đến khi nào mình muốn. Loại thực phẩm có vị chua và đắng khi ta cảm nhận được nó, lúc đó thức ăn đã vào đến phần gần cuống lưỡi và chúng ta phải nuốt vào, nếu không chúng ta sẽ có cảm giác buồn nôn. Thiên Chúa cũng muốn điều đó, Ngài muốn chúng ta đừng nên giữ những cay đắng, những chua cay lâu quá, hãy nuốt nó vào trong và tiêu hóa nó đi. Vì khi giữ lại người tổn thương đầu tiên là chính mình.

Điều đáng nhớ nhất là từ khi sinh ra, mỗi người có trên 10,000 nụ nếm được phân bố rải rác khắp bề mặt của lưỡi. Vì phải sử dụng hằng ngày, nên các nụ nếm cũng bị hao mòn. Nhưng chúng ta đã được một phiếu bảo hành vô thời hạn. Một số nụ nếm tự động tiêu hủy và được thay thế ngay bằng các nụ mới. Tuổi thọ của nụ nếm trung bình là 10 ngày. Cứ 10 ngày là chúng ta sẽ được thay một nụ nếm mới. Trong mỗi nụ nếm chứa cả ngàn tế bào vị giác. Các tế bào này được hóa chất trong thức ăn nước uống kích thích và chuyển cảm thụ vị giác theo dây thần kinh lên não để nhận diện hương vị món ăn. Một điểm khác cho thấy sự yêu thương, quan tâm đến tuyệt vời của

Thiên Chúa dành cho chúng ta, bên cạnh việc tạo ra những nụ nếm, thay mới nó thường xuyên; Ngài còn giúp rửa nó để chúng ta có thể cảm nhận được các vị khác nhau trong một bữa ăn. Niêm mạc lưỡi có những tuyến tiết ra nước bọt để rửa sạch các nụ nếm sau khi cảm nhận một vị để cơ thể tiếp tục thụ cảm một vị mới. Chính vì vậy mà chúng ta có thể tận hưởng một bữa ăn với nhiều hương vị khác nhau. Buồn thay, có một số người giàu có và thành đạt lại nghĩ rằng: “Chính bằng cấp, học vị của tôi đã đưa tôi vào vị trí xã hội này, từ đó tôi có thể kiếm thật nhiều tiền, và tôi có thể đến những nơi sang trọng để thưởng thức hết những món ngon vật lạ.” Nhưng họ quên rằng nếu cái lưỡi không còn cảm thụ được hương vị thì nem công chả phụng cũng trở thành vô vị. Bằng cấp, tiền bạc, hay địa vị không mua được những nụ nếm nhân tạo để thay vào cái lưỡi.

Cho đến nay, khoa học y học đã phát triển đến đỉnh cao, nhưng vẫn chưa có công trình nào phát minh ra một thiết bị có thể thay thế những nụ nếm trên bề mặt lưỡi của người. Các phương pháp điều trị rối loạn vị giác còn rất hạn chế. Cái lưỡi chỉ là một bộ phận rất nhỏ trong toàn cơ thể con người, mà chúng ta đã thấy sự kỳ diệu mà Thiên Chúa ban cho loài người. Ngoài ra mỗi ngày, hệ thần kinh, hệ tuần hoàn, hệ hô hấp, hệ tiêu hóa v.v... Vẫn hoạt động một

cách nhíp nhàng. Những tế bào mới vẫn liên tục được tái tạo để thay thế những tế bào chết.

Điều đáng quan tâm là những nụ nếm trên bề mặt lưỡi được thay mới mỗi 10 ngày, không cần một điều kiện nào để việc thay mới này được xảy ra và điều này được thực hiện suốt đời. (Đến lúc chúng ta ngoài 50 tuổi việc thay đổi này có chậm đi, vì nhu cầu sử dụng của chúng ta không cao. Từ 10,000 nụ nếm sẽ giảm xuống 5,000 nụ nếm, nên lưỡi người cao tuổi có vẻ lảng bóng hơn, nhưng vẫn được thay mới mỗi ngày đến suốt đời). Việc thay mới nụ nếm không có sự phân biệt nào. Người giàu cũng như người nghèo, người có bằng cấp thật cao cũng như người không biết đọc chữ, người có địa vị cao cũng như người bình thường đều được hưởng quyền lợi ngang nhau. Ai cũng chỉ có khoảng 10,000 nụ nếm và ai cũng sẽ được thay nụ mới mỗi 10 ngày. Không vì ít học hay nghèo khó mà số nụ nếm bị giảm đi, và thời gian thay nụ mới bị trì hoãn trễ hơn. Bên cạnh đó Thiên Chúa cũng hướng dẫn chúng ta cách sử dụng cái lưỡi: “Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho người nghe đến” (Ê-phê-sô 4:29). “Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận” (Gia-cơ 1:19b). “Lời nói anh em phải có ân hận theo

luôn, và nếm thêm muối, hầu cho anh em biết nên đối đáp mỗi người là thể nào” (Cô-lô-se 4:6). Nhưng trong cuộc sống, chúng ta ít khi làm theo những hướng dẫn này. Chúng ta thường dùng theo cách riêng của mình: “Đồng một lỗ miệng mà ra cả sự khen ngợi và rửa sà!..” (Gia-cơ 3:10). Ngài cũng đã biết trước, nên trong sách Ma-thi-ơ 12:34 có ghi lại rằng “Bởi vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra.” Thiên Chúa biết rằng trong cuộc sống chúng ta mỗi ngày, không ai có thể tránh được lỗi lầm ra từ miệng lưỡi: “Chúng ta thầy đều vấp phạm nhiều cách lắm. Nếu có ai không vấp phạm trong lời nói mình, ấy là người trọn vẹn...” (Gia-cơ 3:2).

Mỗi sáng khi thức dậy, đứng trước gương đánh răng, còn cảm nhận được vị cay cay của kem đánh răng, chúng ta hãy cảm tạ Chúa. Mỗi ngày khi chúng ta ăn hoa quả, còn thưởng thức được vị ngọt ngọt của trái mận, chua chua của trái táo, bên cạnh việc gửi lời cảm ơn đến người tặng những thứ trái cây đó, chúng ta đừng quên dâng lời tạ ơn đến Đấng đã cho chúng ta nếm được vị ngọt và vị chua của nó. Hãy nói như một tác giả đã nói: “Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dạynên cách đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng, lòng tôi biết rõ lắm” (Thi Thiên 139:14).

Hạt Châu

Bác sĩ Hoàng Anh

Ca dao Việt Nam có câu “Ai buồn ai khóc thiết tha. Tui vui tui cũng chan hòa giọt châu.” Vui buồn trong cuộc đời là chuyện bình thường. Nhưng nó luôn thể hiện ra ngoài bằng giọt nước mắt. Con người khi quá đau buồn hay cười quá nhiều nước mắt đều chảy ra. Điều này không mâu thuẫn đâu mà là một “Điều kỳ diệu.” Nói đến những điều kỳ diệu trên cơ thể con người thì có hàng triệu điều phải nói, cho nên một tác giả đã phải thốt lên “Ngài làm công việc lớn lao, không sao dò xét được, làm những sự kỳ diệu, không thể đếm cho đặng” (Gióp 5:9). Trong những điều “không thể đếm cho đặng” đó có “giọt nước mắt.” Chúng xem ra rất mong manh, dễ tan, dễ vỡ, nhưng lại vô cùng quan trọng trong cuộc sống. Khi nói đến giọt nước mắt người ta hay nghĩ đến những điều bi thương, đau buồn. Điều này không sai, vì chúng ta chỉ thấy giọt nước mắt khi

một người nào đó khóc: Trẻ em, phụ nữ, nam giới và người già đều khóc. Người nghèo khóc và người giàu cũng khóc.

Nhưng nếu tìm hiểu về khía cạnh y học, chúng ta biết rằng Thiên Chúa đã ban cho con người những giọt nước mắt vô cùng quý giá đến nỗi người ta đã ví von gọi chúng là “hạt châu.” Thiên Chúa không tạo ra nước mắt để đem đến cho chúng ta nỗi buồn đau; khi chúng ta hiểu rõ, chúng ta sẽ thấy được tình yêu thương lớn lao của Đấng đã tạo dựng nên cơ thể con người.

Hãy xem các nhà khoa học nói gì về nước mắt, chúng ta sẽ hiểu hơn vì sao Thiên Chúa lại tạo ra nước mắt. Từ đó giúp chúng ta sống biết ơn Chúa nhiều hơn:

1. Nước mắt được tạo ra từ tuyến lệ. Tuyến lệ lọc máu thành nước mắt, nên nước mắt có vị mặn vì trong thành phần có 0,9% muối.

Chúng ta thường nghĩ rằng chỉ khi khóc hay bụi rơi vào mắt thì nước mắt mới chảy ra. Nhưng trên thực tế nước mắt không ngừng được tiết ra, tỏa trên khắp nhãn cầu (tròng mắt) để giữ cho mắt được trơn ướt. Mỗi ngày Thiên Chúa ban tặng cho chúng ta từ 150cc đến 300cc nước mắt.

Con người dù già hay trẻ, nam hay nữ, trừ khi ngủ hầu như từng giây đều phải chớp mắt. Người bình thường một phút chớp mắt 10-13 lần: Mỗi lần 0,2 - 0,4 giây. Việc chớp mắt nhằm giúp nước mắt được lan tỏa khắp nhãn cầu (phần mắt chúng ta nhìn thấy chỉ là mặt trước của toàn bộ nhãn cầu). Nhưng nếu nước mắt cứ tiếp tục tiết ra, thì sẽ trào ra khỏi mắt. Tại sao chúng ta không bị chảy nước mắt liên tục? Vì tại gốc mắt phía cánh mũi có lỗ lệ (thường gọi là lỗ ghen), nối tiếp bên dưới là túi lệ và ống dẫn lệ. Khi nước mắt tiết ra sẽ đổ về lỗ lệ chảy xuống túi lệ và ống dẫn lệ, tiếp tục đi xuống miệng và chúng ta nuốt vào (điều này giải thích khi ta nhỏ thuốc vào mắt, sẽ cảm nhận vị đắng của thuốc chảy vào họng).

Thiên Chúa tạo ra nước mắt, Ngài cũng tạo ra lối đi cho nước mắt chảy xuống miệng. Vì vậy nếu chúng ta đang buồn phiền đến mức phải chảy nước mắt thì hãy nhớ lại lời trước giả sách Thi Thiên 56:8 ghi “Chúa đếm các bước đi qua đi lại của tôi:

Xin Chúa để nước mắt tôi trong ve của Chúa, nước mắt tôi há chẳng được ghi vào sổ Chúa sao?” Thật ấm lòng khi biết rằng có một Đấng yêu thương đã đếm hết những giọt nước mắt của chúng ta. Mọi ưu phiền hãy dâng cho Chúa, Ngài sẽ có cách để giải quyết cho chúng ta. Đứng trước mọi nan đề, chúng ta chỉ làm một việc là “..hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em” (I Phi-e-rơ 5:7).

2. Nước mắt phủ một màng mỏng trên bề mặt, giúp bôi trơn toàn bộ nhãn cầu, tránh bị khô mắt. Nhưng nếu nước mắt chỉ toàn là nước, sẽ rất dễ bốc hơi. Các nhà khoa học đã tìm thấy trong nước mắt, ngoài nước còn có chất mỡ (đặc biệt là Oleamide), giúp cho bề mặt của nhãn cầu không bị mất nước, mắt lúc nào cũng long lanh. Vì giác mạc bị khô thì sẽ dẫn đến giảm thị lực.

Con mắt thuộc thể lúc nào cũng cần nước mắt từng phút giúp nó nhuận ướt, không bị khô dẫn đến bệnh tật. Khi đó người bệnh do không có đủ nước mắt tiết ra, phải nhỏ một loại thuốc gọi là “nước mắt nhân tạo” giúp cho mắt không bị tổn thương.

Cũng một thể ấy, để cho con mắt thuộc linh không bị khô hạn, dẫn đến một đời sống thuộc linh không tăng trưởng, chúng ta phải nhớ “Lời Chúa” mỗi ngày. Điều này sẽ giúp chúng ta có mối tương giao gần

gũi với Chúa từng lúc từng nơi. Vì Chúa đã hứa trong Ê-sai 58:11 “Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tưởi, như nước suối chẳng hề khô vậy.” Không những thế “Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, ánh sáng cho đường lối tôi” (Thi Thiên 119:105).

5. Nước mắt có tác dụng rửa trôi bụi, giúp bề mặt nhãn cầu sạch sẽ. Nước mắt gom tất cả bụi vào gốc mắt phía cánh mũi (dưới tác động của cái chớp mắt), nên mỗi sáng dậy chúng ta phải rửa sạch phần bụi đó (gọi là ghèn).

4. Khi có vật lạ rơi vào mắt, dưới tác động của cái chớp mắt, đồng thời nước mắt tiết ra nhiều hơn, để bảo vệ bề mặt nhãn cầu, sẽ giúp đưa dị vật về phía gốc mắt và đẩy ra ngoài.

5. Trong nước mắt có chứa men LYSOZYME, là một chất có thể diệt 90-95% vi khuẩn trong vòng 5-10 phút. Hằng ngày bề mặt của mắt phải tiếp xúc với bao nhiêu khói bụi, chính nước mắt sẽ giúp rửa sạch và tiêu diệt các vi khuẩn gây bệnh. Chúa ban cho chúng ta mỗi người 1/3 lít nước mắt trong một ngày, không phân biệt giàu nghèo, không phân biệt đẳng cấp xã hội... Chúa muốn giữ cho mắt chúng ta được sạch, và sáng. Chính nước mắt diệt vi khuẩn để bảo vệ con mắt thuộc

thể của chúng ta, thì Chúa Thánh Linh sẽ bảo vệ con mắt thuộc linh của chúng ta khỏi những cám dỗ của ma quỷ, vì tội lỗi thường khởi đầu bằng cái nhìn. Chúa phán: “Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt người sáng sủa thì cả thân thể người sẽ được sáng láng; nhưng nếu mắt người xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm” (Ma-thi-ơ 6:22, 23).

6. Khi nhìn những giọt nước mắt trên gương mặt một người, chúng ta nghĩ rằng họ đang buồn lắm. Quả thật không sai, nhưng hãy để họ khóc, vì chính những giọt nước mắt giúp họ vui đi nỗi buồn. Tại sao? Vì khi buồn, căng thẳng cơ thể tiết ra những hóa chất có hại (như các thành phần Cortisol và Adrenaline). Chính nước mắt đã giúp loại bỏ những độc tố đó, vì vậy nước mắt được xem như một loại thuốc tẩy nhẹ, khi nước mắt trào ra cũng mang theo cả những thành phần trên ra khỏi cơ thể trước khi chúng ảnh hưởng xấu trên hệ tim mạch và hệ thần kinh.

Chúa là Đấng yêu thương. Ngài tạo ra nước mắt, có nghĩa là Ngài đã biết trước con người không thể tránh khỏi những buồn phiền trong cuộc sống. Nhưng Ngài không muốn chúng ta bị nỗi buồn đó giam cầm, hãy chớp mắt cho nước mắt theo ống lệ chảy vào miệng và nuốt nó đi. Hãy để cho nước mắt trào ra, nó sẽ tự động mang theo tất cả những độc

tổ, cũng như những cay đắng trong lòng và bạn sẽ lại được thanh thản cả thể chất lẫn tâm hồn. Hãy tìm đến với Chúa vì trước giả Thi Thiên 94:19 đã kinh nghiệm điều này: “Khi tư tưởng bộn bề trong lòng tôi, thì sự an ủi Ngài làm vui vẻ linh hồn tôi.”

7. Hầu hết mọi người sau khi khóc xong đều cảm thấy rất dễ chịu và ngủ một giấc thật ngon. Vì sau khi khóc, hệ thống limbic của não và tim đã được xoa dịu, bớt căng thẳng, khiến chúng ta cảm thấy thoải mái. Khi bạn khóc vì buồn bã hoặc những lý do tiêu cực khác, tâm trạng của bạn sẽ được cải thiện và cảm giác bi quan sẽ mất dần đi. Nước mắt được tạo ra từ cảm xúc có chứa 24% chất đạm albumin rất hữu ích trong việc điều chỉnh hệ thống trao đổi chất của cơ thể. Giúp cơ thể trở về trạng thái quân bình.

Tất cả chúng ta đều chào đời bằng tiếng khóc. Ai dạy chúng ta điều này? Không phải mẹ, không phải cha mà chính Thiên Chúa đã dạy chúng ta bật tiếng khóc đầu tiên. Vì đó là lúc nguồn Oxy từ mẹ truyền sang qua dây rốn đã bị cắt đi. Chúng ta sẽ bị tím tái nếu không khóc. Tiếng khóc đầu tiên giúp phổi bắt đầu hoạt động để đem Oxy vào cơ thể duy trì sự sống cho chúng ta.

Ngài tiếp tục chăm sóc, quan phòng khi chúng ta bước vào đời. Vì thế cho nên: Bạn có đang buồn không?

Có đang cô đơn không? Có đang uất ức điều gì không? Hãy để giọt nước mắt trào ra, chính các thành phần trong nước mắt sẽ giúp bạn dễ chịu. Nhưng chỉ mới là sự dễ chịu của thể chất. Muốn có sự thanh thản thật trong tâm hồn, bạn cần phải tìm đến “Người Kỹ sư” đã chế tạo ra cơ thể mình. Chính Ngài sẽ chỉnh sửa cho bạn. Vì Ngài đã hứa: “Cho đến chừng các người già cả, đầu râu tóc bạc, ta cũng sẽ bông-ấm các người. Ta đã làm ra, thì sẽ còn gánh vác các người nữa. Ta sẽ bông ấm và giải cứu các người” (Ê-sai 46:4).

Với những ý nghĩa khoa học của giọt nước mắt nêu trên, từng phút từng giây mỗi khi chúng ta còn cảm nhận được nước mắt trong đôi mắt mình thì hãy tin rằng Chúa vẫn đang chăm sóc, bảo vệ chúng ta trong đời sống hằng ngày. Hãy đến với Chúa, tin nhận Ngài và dâng lên Ngài một lời cảm tạ. Chúa ban tặng những “hạt châu.” Ngài muốn chúng ta hãy dùng nó một cách tốt nhất như cách trước giả Thi Thiên đã dùng: “Những người gieo giống trong nước mắt, sẽ gặt hái trong hân hoan. Người nào vừa đi vừa khóc, mang giống ra gieo; sẽ trở về, vác bó lúa mình trong tiếng hát vui vẻ” (Thi-thiên 126:5-6). Vì Ngài cũng cho chúng ta một lời hứa: “Phước cho những kẻ than khóc, vì sẽ được yên ủi!” (Ma-thi-ơ 5:4).

Rau muống

THEO THETHAOVANHOA

Không ngờ 1 đĩa rau muống luộc lại có đến 5 công dụng bất ngờ này. Rau muống kết hợp với thực phẩm này sẽ trở thành thuốc quý chữa 3 bệnh nguy hiểm.

Món ăn quen thuộc, bình dân trong mỗi bữa cơm gia đình không ngờ lại chứa đựng cả một kho thuốc bổ ích vô cùng. Một bó rau muống tươi xanh giòn ngọt cho bữa cơm đậm bạc, đem đến một “liều thuốc bổ” không thua gì linh chi, sâm cao ly đắt đỏ...

1. Một bó rau = một viên thuốc sắt

Mặc dù có màu xanh đậm nhưng cọng rau muống lại chứa rất nhiều chất sắt, đặc biệt là ở những phần

lá sẫm màu. Lá rau muống đã được chứng minh là giúp cung cấp sắt một cách tự nhiên nhưng vô cùng đầy đủ cho cơ thể. Đối với phụ nữ mang thai và trẻ em đang tuổi ăn dặm, rau muống còn bổ hơn cả thuốc sắt vì chúng giúp cơ thể tổng hợp chất này một cách hiệu quả nhất.

2. Thần dược cho làn da

Rẻ, bình dân, dễ tìm... nhưng rau muống lại tốt hơn hàng tá loại mỹ phẩm tiền triệu mà chị em ưa dùng. Rau muống có chứa các hợp chất chống oxy hóa cực mạnh, giúp ngăn ngừa các gốc tự do nguy hiểm, vốn là tác nhân gây lão hóa cho da. Rau muống hạn chế các nếp nhăn, sự

tác động của tia cực tím lên da, tình trạng cháy nắng... Đối với các bệnh viêm nhiễm như mụn trứng cá, eczema... bạn có thể áp dụng phương cách dân gian là dùng nước luộc rau muống để tắm và rửa các vết ngứa sẽ thấy ngay hiệu quả bất ngờ.

3. “Đánh bay” ung thư, tim mạch

Nghiên cứu đã chứng minh, trong rau muống có đến 13 loại hợp chất chống oxy hóa khác nhau, có thể hạn chế môi trường sống và tiêu diệt các tế bào ung thư. Trong rau muống còn chứa vitamin A, C, beta-carotene... có nhiệm vụ thúc đẩy hệ miễn dịch, ngăn ngừa các gốc tự do trong cơ thể. Folate trong rau muống giúp phân giải một loại hóa chất có khả năng gây nguy hiểm là homocysteine, ở mức độ cao có thể dẫn đến đau tim hoặc đột quỵ. Khoáng chất magiê trong rau muống giúp giảm huyết áp và ngăn ngừa bệnh tim.

4. Nuôi dưỡng đôi mắt long lanh

Một đôi mắt sáng, có hồn luôn khiến tổng thể khuôn mặt thanh thoát hơn bao giờ hết. Đừng quên chăm sóc “cửa sổ tâm hồn” của bạn bằng loại “thuốc bổ” rẻ tiền mang tên rau muống. Rau muống có hàm lượng cao các chất carotenoid, vitamin A và lutein. Những chất dinh dưỡng này rất cần thiết cho sức khỏe của mắt. Nó cũng làm tăng nồng độ

glutathione, đóng vai trò quan trọng trong việc ngăn ngừa bệnh đục thủy tinh thể.

5. “Cứu tinh” cho những cô nàng “phì nhiêu”

Qua nghiên cứu người ta thấy rằng, trong rau muống dồi dào chất xơ hơn bất kỳ loại rau nào do cấu tạo đặc biệt của nó. Thân và lá của rau muống sẽ cung cấp một lượng chất xơ cần thiết cho cơ thể, giúp ích rất nhiều cho quá trình giảm cân giữ dáng của phái đẹp. Chất xơ trong rau muống giúp hỗ trợ tiêu hóa, hạn chế sự hấp thu chất béo gây hại. Đặc biệt, nhiều nghiên cứu đã chứng minh rằng việc ăn rau muống thường xuyên giúp ngăn ngừa bệnh tiểu đường, đồng thời được sử dụng trong điều trị tiểu đường ở phụ nữ mang thai.

Không ngờ 1 đĩa rau muống luộc lại có đến 5 công dụng bất ngờ này.

ĐỨC TIN

ĐỨC TIN LỚN

MS. CHARLES SPURGEON

duonglinh.cdavn.com

“Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời” – *Mác 11:22*

Đức tin là chân của linh hồn, để bước đi trên con đường của các mạng lịnh, điều răn. Tình yêu có thể thúc giục cho chân bước nhanh hơn, nhưng đức tin chính là cái chân chịu đựng linh hồn. Đức tin là chất dầu giúp các bánh xe tin kính, thánh khiết và lòng nhiệt thành mộ đạo chuyển động dễ dàng; nếu thiếu đức tin, thì chiếc xe cũng như bị thiếu mất các bánh xe, nên chúng ta sẽ lê đi thật nặng nề. Có đức tin, tôi có thể làm được mọi sự; thiếu đức tin, tôi sẽ không có cả khuynh hướng lẫn sức lực để làm bất cứ một việc gì nhằm phục vụ Đức Chúa Trời.

Nếu bạn muốn tìm một người biết phục vụ Chúa nhiều nhất, bạn phải tìm xem những người nào có đức tin lớn nhất, nhiều nhất. Người ít đức tin vẫn có thể được cứu, nhưng kẻ ít đức tin không thể thực hiện những việc lớn lao cho Đức Chúa Trời. Người ít đức tin không thể nào thắng nổi ma quỷ, không thể nào giết được Tuyệt vọng. Lẽ dĩ nhiên là người ít đức tin cũng chắc chắn được lên thiên đàng, nhưng thường người ấy vẫn hay ẩn mình trong chiếc vỏ ốc và như thế, chỉ làm mất đi những gì trừ ra viên ngọc dành cho mình mà thôi.

Người ít đức tin nói: “con đường này khó đi quá, đầy chông gai nguy

hiểm. Tôi ngại lắm không dám đi”; nhưng người có đức tin lớn nhớ lại lời hứa: “Giày người sẽ bằng sắt, bằng đồng; cho nên trọn đời người, người sẽ nên mạnh mẽ”, nên người đó tiếp tục bước đi cách dạn dĩ. Người ít đức tin thất vọng đứng khóc lóc khiến nước mắt mình hòa lẫn với con nước lục lan tràn; nhưng người có đức tin lớn vẫn hát rằng: “Khi người vượt qua nước sâu, ta sẽ ở cùng người; nếu người qua sông, nước sẽ chẳng che lấp người”, rồi lội ngay xuống dòng nước.

Bạn muốn an toàn và hạnh phúc chẳng? Bạn muốn vui vẻ sống đạo chẳng? Bạn muốn có đạo Chúa giúp bạn lạc quan thay vì bi quan chẳng? Thế thì “hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời”. Nếu bạn thích bóng tối và đã toại nguyện vì được sống trong u sầu, khổn khó, thế thì bạn có thể mãn nguyện với số rất ít đức tin của bạn. Nhưng nếu bạn thích ánh sáng mặt trời, muốn ca hát vui vẻ, hãy thiết tha ao ước ân tứ tốt nhất ấy tức là có “đức tin lớn”.

Lời tạ ơn Chúa

Thiên nhiên sông nước hữu tình,
Mây giăng giăng trải trên nền trời xa,
Ngắm nhìn cảnh vật quanh ta,
Lòng thầm cảm tạ Chúa Cha trên trời.
Chúa kỳ diệu quá, Chúa ơi!
Chúng con dâng Chúa bao lời hoan ca:
Xuân sang bát ngát hương hoa,
Mùa hè nắng đẹp, tha hồ rong chơi!
Thu về ngấm lá vàng rơi,
Trời đông tuyết trắng khắp nơi ngập tràn...
Bốn mùa luân chuyển xoay vần,
Mỗi mùa mỗi vẻ, muôn phần đẹp tươi!
Chúa ban lời hát, tiếng cười,
Điểm tô cuộc sống muôn người vui hơn.
Thêm một mùa Lễ TạƠn,
Nguyện xin theo Chúa, sắt son không dời!
Đem Tin Lành đến muôn người
Rao truyền ơn Chúa tới ngày Tái Lâm.

Ngọc Lam Kiều

NHỮNG BỨC THƯ ĐẾN TRỄ

NGUYỄN SINH

Năm 1943, giữa Thế Chiến Thứ Hai, một người lính Hoa Kỳ tên Alex Tornquist ngồi trên chiến hạm lên đường đến mặt trận tại Âu châu. Anh nhớ sinh nhật con trai 14 tuổi của mình nên lấy giấy viết thư mừng sinh nhật con. Lá thư này gửi về thành phố Seattle, bang Washington. Người lính tiếp tục lên đường tham chiến, sau đó anh bị trọng thương, được cứu chữa, và sau cùng anh được về với gia đình. Thời gian trôi qua nhanh. Năm 1965 người lính lâm bệnh và qua đời.

Con trai của người lính ấy là Kenneth Tornquist, vừa đúng 70 tuổi. Năm 1998 ông bỗng nhận được bức thư mà cha viết từ năm 1943 trên tàu chiến khi ấy. Không hiểu vì sao bức thư ấy lại vào tay một nhà buôn tem thư. Khi thấy địa chỉ, nhà buôn này cho nguyên bức thư vào một phong bì khác, dán tem mới

và gửi cho ông Kenneth Tornquist. Ông Kenneth đọc thư của cha trong nước mắt, ông tưởng tượng khi ấy mình chỉ mới 14 tuổi. Bao nhiêu lời chúc của cha gần như đã thành sự thật. Bức thư đến trễ đúng 55 năm. Nhưng dù sao ông cũng đã nhận được bức thư và ông hiểu được tình thương của cha đối với mình.

Anh Victor Johnson bị tai nạn gãy chân phải vào bệnh viện tại Frankfort, bang Kentucky. Cha mẹ anh tại bang Washington nghe tin này vội viết một tấm thiệp chúc lành và gửi vào ngày 2/10/1961. Thư chỉ dán một con tem 7 xu. Một ngày cuối năm 1998, bưu điện tại Frankfort tìm thấy tấm thiệp này và giao lại cho anh Victor. Cầm tấm thiệp, anh Victor cười ngất, vì không hiểu tại sao thư đi lâu như thế: 37 năm. Chân anh đã lành từ hồi nào và cha mẹ cũng đã qua đời. Nhưng anh

Victor rất mừng vì dù sao cha mẹ cũng đã nghĩ tới anh, chỉ tiếc là thiệp đến quá trễ mà thôi.

Hai trường hợp kể trên nghe rất lạ tai trong thời đại mà người ta có thể gọi điện thoại hay gửi điện thư trong vài phút. Thời gian 55 năm hay 37 năm lâu thật, nhưng những lá thư ấy may mắn cũng đến tay người nhận, và may mắn hơn là người nhận còn sống.

Có một bức thư của Thiên Chúa đã gửi cho mỗi người ở trần gian này, nhưng có khi người nhận không muốn đọc thư, hoặc bài bác chỉ trích nội dung của thư.

Chỉ có một số người bằng lòng nhận, đọc và sống đúng như lời thư dạy bảo. Bức thư mà Thiên Chúa gửi cho mỗi người trên trần gian này chính là tin mừng về việc Thiên Chúa sai Chúa Giê-xu xuống trần gian để hy sinh chuộc tội cho loài người. Ai tin nhận thì được tha tội, được tái tạo, và được hưởng hạnh phúc thật. Đây là bức thư quan trọng nhất cho chúng ta, vì không

phải là thư mừng sinh nhật hay thư chúc lành bệnh, nhưng là Tin Mừng, là con đường đưa nhân loại từ chỗ tối tăm tội ác vào miền ánh sáng, thương yêu, tha thứ, và thánh thiện. Bức thư đã được gửi từ hơn hai ngàn năm trước sẽ đến với bạn hôm nay, nếu bạn bằng lòng nhận. Khi bạn bằng lòng tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu là bạn đã nhận bức

thư của Thiên Chúa. Nếu bạn bằng lòng mời Chúa vào cuộc đời mình, hạnh phúc sẽ đến với bạn.

Nhưng thiên sứ bảo họ: "Đừng sợ! Nay, ta báo cho các người một tin lành, đây sẽ là niềm vui lớn cho mọi người."

Lu-ca 2:10

TỪ TƯỚNG CƯỚP TRỞ THÀNH MỤC SƯ

ANSTHER VAN – DỊCH TỪ CHRISTIANPOST.COM

Từng là một tên cướp khét tiếng, buôn ma túy và nhà chứa, John Turnipseed biết thế nào là cảm giác bị mắc kẹt trong tội lỗi. Còn bây giờ, là một mục sư, Turnipseed muốn những người khốn khó thay đổi và biết Chúa luôn lắng nghe họ cầu nguyện.

Trong cuốn tự truyện “Bloodline”, mục sư đã kể về cách mà thời thơ ấu khốn khó của ông dẫn dắt ông tới cuộc sống tội phạm và cách sự đau phục Đấng Christ dẫn dắt ông trở thành một bàn tay giúp đỡ những người khốn khó khác.

Khi còn nhỏ, gia đình của Turnipseed đi nhà thờ mỗi Chúa

nhật. Sau đó, cả gia đình chuyển từ Alabama đến Minnesota và cha ông, từng là một chấp sự và thành viên trong ca đoàn, trở thành người nghiện rượu bạo lực và đánh đập mẹ của ông mỗi ngày.

Turnipseed cho biết ông cầu nguyện 5 đến 10 lần mỗi ngày cho sự hành hạ đó dừng lại nhưng nó vẫn tiếp diễn. Ông cùng 5 người anh em cuối cùng đã thôi cầu nguyện. “Lúc đó tôi chỉ cảm thấy rằng chẳng có Chúa nào cả”.

Nhưng khi nhìn lại, Turnipseed nhận ra Chúa đã can thiệp. “Tôi thấy Ngài thực sự đã sai thiên sứ đến giúp đỡ nhưng chúng tôi đã không nắm

lấy tay thiên sứ”. Gia đình ông không đi nhà thờ thường xuyên nữa và ông nhớ lại ba lần có những mục sư khác nhau cố gắng tiếp xúc với chúng tôi và mẹ tôi đã không nói chuyện với họ. Mẹ ông cũng cấm các con trai mình nói chuyện với tư vấn viên ở trường.

Turnipseed nổi loạn chống lại Chúa, đến sống ở khu buôn ma túy và mại dâm trong vùng. Ông bắt đầu chạy việc cho kỹ viện để đổi lấy những lần quan hệ tình dục với gái mại dâm từ năm 12 tuổi. Năm 16 tuổi, ông bị đuổi khỏi trường học vì đe dọa giết hiệu trưởng trong khi say ma túy.

Khi lớn lên, John Turnipseed tham gia vào một số hoạt động phi pháp như cướp có vũ trang, dắt khách mại dâm, buôn bán ma túy và liên tục ra vào tù. Con trai của ông, Johnny và Roamel cũng đi theo bước chân của cha, buôn lậu ma túy và là xã hội đen.

Mục sư John Turnipseed

Turnipseed bắt đầu trở lại tìm kiếm Chúa khi Johnny bị bắn chết bên ngoài một hộp đêm. Mặc dù lúc đó đang ở trong tù, ông đã gào khóc với Chúa. Chúa bắt đầu làm việc trong cuộc đời ông, giải thoát ông khỏi nghiện ngập ma túy và cờ bạc và sai tới những người dẫn dắt ông.

Giờ đây, Turnipseed tự tin nói rằng “Chúa Giê-xu là thật”. Hiện ông

đang là một mục sư được cấp phép tại Urban Ventures, một tổ chức phi lợi nhuận ở Minnesota với mục đích phá vỡ vòng tuần hoàn của sự nghèo khổ, hướng dẫn những người đàn ông cách trở thành người cha tốt đối với con cái của họ.

Turnipseed nói với những người đang tự hỏi liệu Chúa có thể kéo họ ra khỏi tình cảnh của họ hay không: “Chúa luôn luôn hiện hữu trong cuộc sống của chúng ta nhưng chúng ta không chú ý tới bởi vì chúng ta có xu hướng cầu nguyện cho mọi thứ và nói với Chúa chính xác cách những điều đó được thành. Chúa sẽ đáp lời bạn nhưng không theo cách bạn cầu xin, vì vậy mà chúng ta không bao giờ nhận ra. Chúa luôn ở đó và nếu bạn nhận ra điều đó thì lúc đó đức tin sẽ đưa bạn thoát khỏi hoàn cảnh của bạn”.

TAGIEK

PHƯỚC NGUYỄN, CTM

Gió nhẹ nhẽo thổi mang theo cái lạnh cuối thu. Những gốc sồi bên đường thàng trước phủ đầy lá vàng tuyệt đẹp giờ đây chỉ còn những nhánh trơ trụi. Bầu trời không còn trong xanh nhưng vương vấn vài đám mây xám. Ngoài sân, lá rụng nhiều báo hiệu mùa thu sắp qua và mùa đông đang tới.

Ngoại cảnh dường như phản ánh nỗi ưu tư trong lòng nhiều người. Tin tức trên báo chí, đài phát thanh, truyền hình làm nhiều người lo âu. Kinh tế suy thoái không còn là tin đồn nhưng là hiện thực. Thị trường chứng khoán sa sút làm nhiều người mất tiền đầu tư. Các công ty không đủ tiền hoạt động bắt đầu sa thải nhân viên. Nhiều người mất nhà vì không thể trả tiền nhà, tiền thuế, tiền bảo hiểm, tiền lời hằng tháng.

Những người thất nghiệp đã lãnh hết trợ cấp vẫn không tìm được việc làm. Thời tiết cuối thu làm nhiều người nhuộm bệnh; dù vậy nhiều người không thể đi khám bệnh vì không còn việc làm, không còn bảo hiểm.

Lễ Tạ Ơn lại về. Trước thực trạng như vậy, nhiều người cảm thấy không có lý do để cảm tạ Chúa trong mùa tạ ơn năm nay. Về một phương diện nào đó, cuộc sống của nhiều gia đình có lẽ không bằng những năm trước. Tuy nhiên sự sa sút và mất mát của chúng ta không thể nào so sánh với những gì đã xảy ra cho ông Gióp, một nhân vật trong Thánh Kinh. Gióp là một người kính sợ Chúa và rất giàu. Tuy nhiên, chỉ trong một ngày Gióp gặp một loạt tai nạn. Ông mất hàng ngàn chiên, bò,

lạc đà, và lừa. Không chỉ mất của cải, Gióp còn mất cả người thân. Mười đứa con của Gióp đang họp mặt gia đình, bị thiên tai xảy đến, chết không còn một người. Hơn thế nữa, Gióp bị bệnh ung độc từ chân cho tới đầu. Ông phải dùng một mảnh sành để gãi và phải ngồi trên một đồng tro để máu mủ thấm vào đó. Trước hoàn cảnh như vậy, có người khuyên Gióp nên phỉ báng Chúa và tự tử cho xong. Tuy nhiên, Gióp nói rằng: “Tôi trần truồng lọt khỏi lòng mẹ; và tôi cũng sẽ trần truồng mà về.

Đức Giê-hô-va đã ban cho, Đức Giê-hô-va lại cất đi; Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va!”

(Gióp 1:21). Trong hoàn cảnh đó Gióp không mất đức tin và vẫn cảm tạ Chúa. Thái độ của Gióp phản ánh nhân sinh quan của người tin Chúa. Thánh Kinh cho biết “mọi việc dưới trời có kỳ định” (Truyền Đạo 3:1). Người tin Chúa biết rằng cuộc sống có lúc thăng, có lúc trầm, có lúc sung sướng, có lúc khó khăn.

Các kinh tế gia cho biết giai đoạn phồn vinh của những năm trước đã qua; giờ đây khó khăn đang đến. Tuy nhiên, Thánh Kinh cho biết những khó khăn, những mất mát đó không tồn tại mãi. Những điều đó có kỳ hạn của nó và rồi cũng sẽ qua đi. Với cách nhìn đó, người tin Chúa khi đối

diện với những mất mát khó khăn, dù có thể có nuối tiếc, đau buồn, nhưng họ có sự bình an cho hiện tại và hy vọng cho tương lai. Cuộc đời của Gióp đã minh chứng cho điều đó. Gióp rất buồn về những điều đã xảy ra, tuy nhiên ông vẫn tin cậy Chúa. Sau những thử thách đức tin của Gióp, Chúa đã ban lại cho ông tài sản gấp đôi. Chúa cũng ban cho Gióp sức khỏe và con cái đông đúc như ngày xưa. So với những hoạn nạn, mất mát của Gióp, cuộc sống của bạn và tôi hiện nay vẫn khá hơn

nhiều. Ít hay nhiều, chúng ta vẫn còn của cải, vẫn còn gia đình, vẫn còn sức khỏe. Do

đó, so với Gióp, chúng ta vẫn còn có nhiều lý do để tạ ơn Chúa trong mùa tạ ơn năm nay.

Bạn thân mến! Lá rụng mùa thu và những cơn mưa mùa đông là những yếu tố cần thiết chuẩn bị cho mùa xuân sắp đến. Những nhánh cây trơ trọi hiện tại sẽ nảy lộc, trổ hoa vào mùa xuân. Mùa đông ảm đạm sẽ qua và mùa xuân tươi mới sẽ đến. Hãy tạ ơn Chúa và hướng về tương lai. Bạn hãy nhớ rằng bên trên những đám mây đen mặt trời vẫn đang chiếu sáng. Đức Chúa Trời đang tế trị cả vũ trụ. Đừng để những áng mây ưu sầu ngăn trở tầm nhìn của bạn.

“CẢM TẠ ĐỨC CHÚA TRỜI VÌ SỰ BAN CHO CỦA NGÀI KHÔNG TẢ XIẾT!” – 2CÔ-RINH-TÔ 9:15

Nếu Có Thể

Nếu có thể, ta bỏ qua lầm lỗi,
Mà có lần, ai đó phạm đến ta,
Để tình thương tràn ngập hết mọi nhà,
Thì bạn nghĩ, ta có nên không nhỉ?

Nếu có thể, ta nhớ điều cao quý,
Từ mọi người, đã in dấu trong ta,
Để đến khi, gặp phải chuyện rầy rà,
Ngồi gặm lại, mà dễ dàng tha thứ!

Nếu có thể, ta ra công gìn giữ,
Hết sức mình, hòa thuận với mọi người,
Sống nhân từ, rao Tình Chúa khắp nơi,
Để tất cả, nhận vàoƠn Cứu Rỗi!

Nếu có thể, ta sẵn sàng thay đổi,
Để lòng mình, không gian dối làm sai,
Nhưng gieo ra, hạt giống thánh trong Ngài,
Những việc thiện, giúp nhau khi cần đến!

Ta hãy sống, với tình yêu thân mến,
Nhìn Giê-xu, đã thương xót cứu ta,
Ngài thứ tha, mọi tội lỗi gian tà,
Cho ta sống, đời đời nhờ Ân Điển!

Ôi cảm tạ, Chúa toàn năng bất biến,
Xin Linh Ngài, luôn nhắc nhở chúng con,
Nguyên hết lòng, phục vụ chẳng mõi mòn,
Cho Danh Chúa, tôn cao trên khắp đất!

Tiểu Minh Ngọc

Pho Twins & Yogurt Wasted!

Beef Noodles, Salads, Eggrolls,
Fried Rice, Grilled Shrimp, Chicken Wings, Etc...

12 Yogurt Flavors, 40 Toppings,
Fresh Fruit Smoothies, Coffee, Thai Tea

9802 Lakeview Parkway, Rowlett, TX 75088

972-767-7522 • 972-412-7164 • www.yogurtwasted.com

CHÂN THÀNH CẢM ƠN QUÝ ÂN NHÂN ỦNG HỘ ĐẶC SAN HY VỌNG

Hội Thánh Baptist Sachse TX, Hội Thánh Tin Lành Windsor, Hội Thánh Tin Lành Cộng Đồng Ottawa, Hội Thánh Tin Lành Montreal, Hội Thánh Tin Lành Nguồn Sống, Dr. Huỳnh thị Tuyết Trinh, Chị Nguyễn thị Mỹ Duyên, Anh Nguyễn Ngọc Tùng, Ông Bà Nguyễn văn DỄ, Anh Nguyễn Minh Thông.
Chân thành cảm ơn Quý Tác giả đã đóng góp bài vở và Quý Thân chủ quảng cáo đã ủng hộ Đặc San Hy Vọng.

*Muốn nhận Đặc San HY VỌNG
hoặc cần Quảng Cáo, xin liên lạc:*

Montreal, QC: (514) 662-5866
Ottawa, ON: (613) 851-7893
Toronto, ON: (905) 814-6849
Guelph, ON: (519) 760-1657
Windsor, ON: (226) 946-8491
Winnipeg, MB: (204) 947-3409
Calgary, AB: (403) 280-4403
Vancouver, BC: (604) 653-6848
Sachse, TX: (972) 900-3322

CHỦ NHIỆM

Mục sư Nguyễn Thanh Bình

THIẾT KẾ

Trịnh Hữu Nghĩa

ĐẶC SAN HY VỌNG

phát hành mỗi năm 4 lần để biếu tặng
Quý đồng hương

lienlachyvong@yahoo.com

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM
SACHSE
VIETNAMESE BAPTIST CHURCH
SACHSEVBC.ORG | FB: /SACHSEVBC | INFO@SACHSEVBC.ORG

Kính yêu Chúa; Mến yêu người.

CHÚA NHẬT

HỌC KINH THÁNH

09:30 AM

THỜ PHƯỢNG

10:30AM

2412 3RD STREET, SACHSE, TX 75094
(972) 900-3322